

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 7. Iræ diuinæ fulmen in Iordane Ioannes exstinguit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Hic mera mundities, nitor ipse nitoris, & ipse
 Candor inest. & tu pura lauacra paras?
 Dic, quid agent castæ ripâ e Iordanide Nymphæ,
 Si niueo Christi corpore squallor abest?
 Nos potius putri queis vita sepulta lacunâ,
 Diluat albenti prouida Nymphâ manu.
 Nos siquidem miseros atro sub dente draconis,
 Turpibus incestat putida Lerna probris.
 Eia, nigros niueis Lymphis simul hos, simul illos
 Imbue, queis vitæ lymphida vena fluat.
 Mirabor nitidum turpi modo puluere pectus
 Laueris; Alpinas iam superare niues.
 Sed potius riguâ Christi caput impluc dextrâ,
 Sic iubet, i; facili iussa faceisse manu.
 Et si nullus erit squallor, tamen eluc nullum.
 Inde decora mei forma nitoris erit.
 In caput hoc, si fons Iordanide depluet urnâ;
 Appluet in corpus riuus vbique solum,
 Quin etiam totum septemfluus ibit in orbem,
 Fons, sed inexhaustis qui satur vndat aquis.
 Non qui de Libano riguos decurrat in agros;
 Sed cui de cœlo lymphida vena salit.
 Ibit iò Iordan Nilo non parciôr amnis,
 Cui septem geminis gloria manat aquis.
 Idque vbi Christe tuum lymphâ rugat vberè corpus.
 Vnde facer toto defluat orbe liquor.
 Quale decus! totum lauis hoc in corpore mundum!
 Ceu par diluuiò, tantula lymphâ foret.

Elegia 7.

**Iræ diuinæ fulmen in Iordane
Ioannes exstinguit.**

Quæ procul herbbsâ ripâ fecundus & aluco,
 Denarat Isacidum Nilus, & arua rigat;
 Puluis humo surgens liquidâ sub nube Tonantem
 Vmbrat, & affusus vndat vt imber, aquis.

Q ij

Prò

Frō Superi facinus ! remeraria dextera numen
 Tangit, & haud æquo perluit amne caput ?
 Hoccine terra ? meas sed quis soror adstrepit aures ?
 Vltor an ardentis flammæ in arma globos ?
 Specto tremens. tremulis hinc inde micantia flammis
 Fulmina. flumineam quis mihi fundet opem ?
 Palleat antiquis cui mens gemit anxia noxis.
 At tu parce metu, mens cui pura probro est.
 Terror, & vltor abest. vox blanda su serrat, I E S V M
 Tinge. lauat nigras candidus agnus oues.
 Quæ lauat vnda Deum, mundo de vertice ducit.
 Munditiam his mundus purior exit aquis.
 Certa salus hoc amne natat. tu puluis ad amnem
 Cum pluis ; extinguis cœlitem fulmen aquâ.
 Nonne vides ? sæuum diu posuere furorem,
 Quem verus accendit per noua bella scelus.
 Claudite iam riuos. sat tela bibere liquores
 Purpureos. albis gratia manat aquis.
 Fulmineas nusquam Iouis excutit armiger alas
 Blanda sed hinc blando fonte columba sedet.
 Qualis, vti memini, viridi cum fronde columba
 Omina Noë rettulit alba rati.
 Illa spei praesens, partemque sequestra salutis,
 Pacis & interpres, pacis & obses erit.
 Hinc Deus egelido restinguit flumine fulmen.
 Ut bibat è puro pura columba lacu.
 Christus ut hunc tetigit, non vsquam vena liquoris
 Suauior vlla sapit nec magè tuta salus.
 Totus ut ipse Deo sit mundiior hostia mundus
 Queis lauet hunc, istas consecrat agnus aquas.

Elegia 8.

**Baptismus Christi scelerum dilu-
vium expurgat.**

1. *Vbi iam Noëmi diluuium desijt,*
2. *Altera vitiorum eluuius succedit.*

3. *Columba*